

Un estudi sobre Deulofeu ressuscita la teoria que l'Empordà és el bressol cultural d'Occident

El nét de l'historiador, Juli Gutiérrez, analitza el seu pensament original, profètic i encara mal conegut

EVA VÀZQUEZ / Figueres
 ● Alexandre Deulofeu (Armentera, 1903-Figueres, 1978) havia estudiat farmàcia i química, però a la solapa d'algun dels llibres que es va autoeditar figurava com a historiador i vi-

linista, un perfil bifront que explica la seva imatge dividida entre la ciència i el fervor. El seu nét, Juli Gutiérrez, acaba de publicar a Llibres de l'Índex un dels pocs estudis consagrats a aquest savi singular i profètic, *Alexandre Deu-*

lofeu. La matemàtica de la història, en el qual reformula la teoria dels cicles històrics desenvolupada per aquest erudit autodidacte, i els seus sorprenents vaticinis, a la llum dels grans esdeveniments polítics del món contemporani.

Si la volta de canó, tal com sostenia Alexandre Deulofeu, és l'element que singularitza l'arquitectura romànica i, doncs, el naixement de la civilització occidental tal com l'hem heretat, la data fundacional no podia fixar-se com havien estat fent els historiadors fins aquell moment en el segle XI, sinó molt abans, entre el VIII i el IX, i no pas a la Llombardia, enlluernada encara per la coberta plana i la pintura sense relleu ni contorn, sinó a l'Empordà i el Rosselló, i en la seva mostra més enlluernadora, el monestir de Sant Pere de Rodes. És des de Catalunya, doncs, i en especial de l'Empordà, segons aquest exalcalde republicà, que es propaga «el nou procés civilitzador d'Europa».

Amb un entusiasme es-purnejant que semblava a propòsit perquè el qualificassin de *Nostradamus de l'Empordà*, Deulofeu solia exposar els seus descobriments als amics que acudien a la rebotiga de la farmàcia que regentava a Figueres o al mas familiar d'Ordis, on passava les hores que no despatxava medicaments concebut les seves fabuloses teories i explorant sobre el terreny les dades que la intuïció li procurava. Però cap de les seves indagacions no va trobar ressò en la comunitat científica del seu temps, esgarrifada davant una obra que posava

Des de la rebotiga de la farmàcia on despatxava, a Figueres, Alexandre Deulofeu, va concebre moltes de les seves teories. / FAMÍLIA DEULOFEU.

en crisi la historiografia precedent i que amenaçava de dinamitar els fonaments sobre els quals s'alçava l'inepugnabile edifici acadèmic. Però el cas és que les investigacions de Deulofeu, que entroncaven amb les d'Oswald Spengler i Arnold J. Toynbee, anticipaven en gran manera les que anys a venir defensarien, sense mai citar-lo, George Duby, Marcel Durliart, Pierre Ri-che o Pierre Bonassie.

Juli Gutiérrez ha escrit *Alexandre Deulofeu. La matemàtica de la història* amb

l'apassionament propi del nét que admira l'obra de l'avi i amb la serietat exigida per l'anàlisi d'un pensament que vulnera tota ortodòxia i, doncs, que corre el risc de ser titllat d'il·luminat. Així, amb rigor i convenciment, exposa la gran troballa de Deulofeu: que totes les civilitzacions, des del temps dels sumeris, segueixen uns processos biològics perfectes que, sumàriament, es pot dir que tenen una durada d'uns 5.100 anys, repartits en tres cicles, el segon dels quals és el

de més esplendor creativa, i en fases successives de fragmentació demogràfica, imperialisme agressiu i disgregació i decadència. Aquesta llei matemàtica, desenvolupada per l'historiador figuerenc el 1948, va demostrar que era prou infal·libre per aventurar prediccions de llarg termini, com ara la reunificació d'Àlemanya, la caiguda de l'imperi soviètic, l'evolució imperialista del nord-americà o l'expansió de la Xina i el seu col·lapse imminent molt abans que cap indici

ho fes preveure. Aquestes valoracions soles, segons Juli Gutiérrez, bastarien per revisar l'obra completa de Deulofeu, avui intrombable, encara que només fos per recordar que, així com la matemàtica de la història corrobora que tots els imperis, com els cossos vius, «porten a dins el germen de la desintegració i la catàstrofe», també permet aventurar que «l'acceptació de les seves lleis cícliques permetria als pobles regir la seva existència i avançar en la pau mundial».

This Aint Vegas, gran promesa del rock britànic, avui a Sant Feliu

● Sant Feliu de Guíxols. L'Atzavara Club organitza avui a la sala Beach Club, de Sant Feliu de Guíxols, un concert del grup britànic This Aint Vegas, amb els barcelonins Sweet & Sour com a teloners (22.30 h). L'entrada costa 8 euros i, per als socis de l'Atzavara Club, 6.

Aquest quartet originari de Sunderland, que ja va actuar al Sant Feliu Fest 2003, està portant a terme aquests dies una gira de set concerts per l'Estat espanyol. Ahir també tenia previst actuar a la sala Sidercar, de Barcelona, amb Nueva Vulcano. Aquest grup de rock directe i intens va publicar el 2003 el seu primer àlbum, *The Black Lung Captain*, i coincidint amb aquesta gira ha sortit un *single* de vinil com a avançament del seu segon CD. Per a més informació: [www.thisaintvegas.co.uk.](http://www.thisaintvegas.co.uk/) / X.C.

JAZZ
Sunset
 CLUB
 C/ Jaume Pons i Martí, 12 Girona

JAM SESSION
AMB LA SUNSET
BAND!

Dilluns tancat

Joan Figueras (p)
 Pere Martínez (b)
 Enric Canada (bt)
 Joni Tramuntana (claqué i animació)

Diumenge, 27 de març,
 a les 19.30 h
 Entrada: 6 €
www.sunsetjazz-club.com

club 60

Girona

sarsuela

— Dijous 28 d'abril de 2005
Cançó d'amor i de guerra

Informació i venda d'entrades:

Al Club 60 Girona (Tel. 972 40 06 25) o a qualsevol oficina de Caixa Terrassa.

Lloc i hora:

Al Teatre Municipal El Jardí de Figueres a les 17.00 h.

Consulteu disponibilitat d'autocars
 gratuïts des de diferents poblacions.

ct*

*caixaterrassa